

ker inden for det seneste år og 34 tæt på-ulykker. Jeg vil sige, at hvis jeg havde ansvaret for det her, så ville jeg ikke sidde her i salen, så ville jeg allerede have sat alle i gang med at sørge for at få forebygget, at der kan ske noget tilsvarende fremover.

Så jeg vil gerne spørge: Hvad har ministeren gjort for at få Energitilsynet til at tage affære, straks det her blev oplyst?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu er det sådan, at jeg faktisk har haft fuld tillid til, at den organisation, vi har på området, har fungeret tilfredsstillende.

Generelt, når man oplyser om ulykkestal på området, kan jeg sige, at Energistyrelsen over for mig har oplyst, at der på produktionsplatformene i den danske del af Nordsøen blev registreret 4,1 ulykke pr. mio. arbejdstimer i 2000, mens der på land i 2000 ifølge Arbejdstilsynets statistisk blev registreret 23 ulykker pr. mio. arbejdstimer i jern- og metalvareindustrien, 12 ulykker pr. mio. arbejdstimer i den kemiske industri, og de to brancher er vel det, der kommer nærmest på offshore-virksomhederne. Og det er tal, der er omregnet fra antal pr. tusind ansatte, idet der er regnet 1.600 timer pr. ansat pr. år.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg selvfølgelig har tillid til, at jeg som minister bliver orienteret, hvis man ikke mener, at det tilsyn, som et bredt flertal i Folketinget hele tiden har været enige om, er det rigtige; det har noget at gøre med kompetence på området. At tilsynet i dag ligger i Energistyrelsen er en gammel beslutning, som Folketingets partier var enige i.

Så derfor kan jeg sige til fru Holmsgaard, at jeg har fuld tiltro til det tilsyn, vi har. Nu afventer vi den her rapport, som jeg selvfølgelig vil give hele Energiudvalget mulighed for at studere. Og så er jeg selvfølgelig klar til at diskutere med Energiudvalgets parter, om tingene er, som de skulle være, om det skal gøres på en anden måde. Jeg mener faktisk, vi har folk med en stor kompetence på det her område, der har indsigt i området.

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak for svaret og også for tilsagnet om, at hvis der er grund til det, efter at undersøgelsen foreligger, så bliver der plads til en politisk drøftelse. Det synes jeg er fint.

Et spørgsmål, som specifikt har været fremdraget, har været, at grunden til, at Energistyrel-

sen ikke har kunnet føre tilstrækkelig effektivt tilsyn, er, at det har været vanskeligt for sikkerhedsrepræsentanterne at komme frem med deres oplysninger direkte til Energitilsynet.

Burde man ikke – og det er mit spørgsmål til ministeren – lave regler, der gør, at deres, om man så må sige, anonymitet i forhold til virksomheden i forbindelse med deres henvendelse til Energistyrelsen er fuldstændig beskyttet, så der ikke kan iværksættes nogen form for represalier over for dem, hvis de har kendskab til kritisable eller risikable forhold derude? Vi har den slags regler, når det drejer sig om Arbejdstilsynet. Bør man ikke sikre, at man i særlig grad har den beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanterne i forhold til deres arbejdsgiver, når det drejer sig om sikkerhedsforhold? Altså jeg tænker på rapportering til Energistyrelsen. I dag er det jo gennem Sikkerhedsudvalgets referater osv., at det sker. Burde man ikke sikre sikkerhedsrepræsentanterne bedre i fremtiden?

Kl. 13.15

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, jeg ønskede, var ikke statistiske sammenligninger med andre områder, men derimod et svar på spørgsmålet: Hvad har Energistyrelsen rent faktisk gjort?

Jeg går ud fra, at Energistyrelsen har fået indrapporteret de her uheld, som det skal ske, så kan ministeren ikke venligst oplyse, hvad Energistyrelsen rent faktisk har foretaget sig som tilsynsmyndighed for at forebygge, som man skal ifølge arbejdsmiljølovgivningen, at der sker tilsvarende uheld igen.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne høre, om det tilsyn, der bliver udøvet, ikke er det samme, hvad enten det er på Gormfeltet eller på alle de andre platforme. Er det ikke nøjagtigt det samme?

Og er der ikke et uvildigt firma, der én gang om året – jeg tror, det hedder Det Norske Veritas – skal foretage undersøgelser, både dykkerundersøgelser og alle andre former for undersøgelser af rør og alt, hvad der befinder på disse platforme? Og er de målenormer, der ligger for disse undersøgelser, ikke certificerede? Er det ikke en slags uvildig undersøgelse, der bliver foretaget én gang om året?

Så vil jeg da også gerne spørge til Energistyrelsens rolle. Er det således, at denne indrapporterer til det norske firma, der laver de uvildige undersøgelser på rørene?